

Wyciąg z opisu technicznego

projektu wstępnego rekonstrukcji ogrodu w Wilanowie.

Wieloletnie zaniedbania w układzie wodnym parku wilanowskiego doprowadziły jego poszczególne elementy do stanu, wymagającego przeprowadzenia szeregu zabiegów melioracyjnych i regulacyjnych. Prowadzona aktualnie odbudowa historycznego założenia ogrodowego, organicznie wiążącego się z systemem zwierciadeł wodnych postuluje w tym zakresie następujące zabiegi:

1. Ustalenie właściwych poziomów w poszczególnych zbiornikach.

W wyniku prac regulacyjnych na Jeziorce Średni poziom jeziora Wilanowskiego uległ trwałemu obniżeniu o około 100 cm, obnażając fundamenty budowli regulacyjnych w parku, i wzniesionych w 1948 r. oraz ujemnie wpływając na wegetację drzewostanu parkowego. Projekt przewiduje podniesienie zwierciadła wody w jeziorze do rzędnej ok. 4,50 - 4,80, a więc do poziomu z roku 1948, przez budowę jazu piętrzącego w rejonie Morysina, przy ujściu kanału z jeziora do Wilanówki. Forma i miejsce piętrzenia zbiegły się z propozycjami zespołu projektującego uporządkowanie stosunków wodnych w rejonie Wilanowa. Dla stawów, znajdujących się w obrębie parku ustalone zostały poziomy zwierciadeł wodnych: dla dolnego około 5,50 i górnego ok. 6,50, co umożliwi systemem przepustów ich nawodnienie oraz odprowadzenie nadmiaru wód, płynących ze Służewca przez lewą kaskadę w parku południowym.

2. Oczyszczenie dna jeziora i stawów i regulacja ich brzegów.

Projekt przewiduje wybagrowanie pasa przybrzeżnego jeziora oraz całego dna w stawach parkowych, celem usunięcia mułu i pokładów części organicznych, zatrzymujących procesami gnilnymi powietrze. W zależności od lokalnych warunków przewiduje się zdjęcie od 0,3 do 0,5 m mułu, co daje w sumie przeszło 7000 m³. Umocnienie linii brzegowej przewidywane jest przy pomocy płotków wiklinowych, podobnie jak w Łazienkach. Jedy-

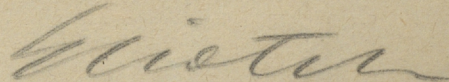
nie na odcinku ogrodu barokowego nadbrzeże, wykonane jako wysoka skar-
pa, umocnione jest w dolnej części płytami betonowymi, wspartymi na
legarach dębowych. Wymaga ono ponownego ułożenia i uzupełnienia części
zniszczonych.

3. Rekonstrukcja układu historycznego w północnej części parku.

Dotyczy ona odtworzenia zarysu wyspy i kanału, oddzielającego ją
od lądu, od strony wsi Wilanów. Projekt przewiduje zarówno bagrowanie
partii bagiennych jak i wykopy w ustabilizowanych partiach, o kubatu-
rze robót ziemnych przeszło 10.000 m³, celem przewrócenia pierwotnego
układu kompozycji parku, wraz z odpowiednimi robotami umacniającymi
linię brzegową i budową mostu na wyspę, w jej północnym końcu.

Według posiadanych informacji oczyszczenie pasa przybrzeżnego
jeziora, odtworzenie kanału i wyspy oraz znaczną część robót umacnia-
jących brzeg, jak też i budowę jazu piętrzącego ~~zrealizowaną~~ w 1963/4
roku mają być wykonane z kredytów Ministerstwa Rolnictwa, roboty pozos-
tałe finansowane będą z kwot, przeznaczonych na rekonstrukcję parku.

Główny Projektant

prof. dr Gerard Ciołek